

UOHSX006FZMM

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R145/2014/VZ-7662/2014/323/JHr

Brno 26. března 2015

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 6. 5. 2014 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, který podal navrhovatel –

- **Medical Systems a.s.**, IČO 26853167, se sídlem Mathonova 291/1, 796 04 Prostějov, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 10. 4. 2014 Mgr. Jakubem Kotrbou, č. ČAK 091 61, advokátem AK Jansta, Kostka spol. s r.o., IČO 28505913, se sídlem Těšnov 1/1059, 110 00 Praha 1,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S47/2014/VZ-8218/2014/420/KCh ze dne 23. 4. 2014, vydaném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Vojenská nemocnice Olomouc, příspěvková organizace**, IČO 60800691, se sídlem Sušilovo nám. 1/5, 771 11 Olomouc,

kterým bylo zastaveno správní řízení o návrhu navrhovatele na uložení zákazu plnění smlouvy uzavřené dne 22. 11. 2013 mezi zadavatelem a vybraným uchazečem –

- **STAPRO s. r. o.**, IČO 13583531, se sídlem Pernštýnské náměstí 51, 530 02 Pardubice, v rámci zadávání veřejné zakázky „**Rozšíření funkcionalit stávajícího nemocničního systému**“, zadávané formou jednacího řízení bez uveřejnění na základě písemné výzvy k jednání ze dne 29. 8. 2013,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S47/2014/VZ-8218/2014/420/KCh ze dne 23. 4. 2014

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Vojenská nemocnice Olomouc, příspěvková organizace, IČO 60800691, se sídlem Sušilovo náměstí 1/5, 771 11 Olomouc (dále jen „**zadavatel**“) uveřejnil dne 29. 8. 2013 podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ výzvu k zahájení zadávacího řízení ve věci veřejné zakázky „Rozšíření funkcionalit stávajícího nemocničního systému“ (dále jen „**veřejná zakázka**“). Tímto dnem bylo tedy zahájeno zadávací řízení.
2. Dne 17. 1. 2014 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) návrh navrhovatele, Medical Systems a.s., IČO 26853167, se sídlem Mathonova 291/1, 796 04 Prostějov (dále jen „**navrhovatel**“), na uložení zákazu plnění smlouvy uzavřené dne 22. 11. 2013 mezi zadavatelem a společností STAPRO s. r. o., IČO 13583531, se sídlem Pernštýnské náměstí 51, 530 02 Pardubice (dále jen „**vybraný uchazeč**“) na realizaci uvedené veřejné zakázky. Tímto dnem bylo podle § 113 zákona zahájeno správní řízení ve věci návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy.
3. V rámci zahájeného správního řízení určil Úřad usnesením účastníkům lhůtu, ve které byli oprávněni navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko. Z hlediska posouzení předmětného správního řízení je podstatné, že dne 3. 3. 2014 obdržel Úřad vyjádření zadavatele ze dne 28. 2. 2014, ve kterém zadavatel uvedl, že je „již zrealizován předmět uzavřené smlouvy o dílo v rozsahu cca 85 %, a že po operativní konzultaci se zhotovitelem díla zadavatel předpokládá dokončení předmětu díla nejpozději do 31. 3. 2014“.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 58 odst. 1 a 2 zákona, není-li stanoveno jinak

4. Dne 6. 3. 2014 ustanovil Úřad svým usnesením č. j. ÚOHS-S47/2014/VZ-4996/2014/511/KCh rovněž znalce k vypracování znaleckého posudku ve věci odborného posouzení podkladů, které mu byly poskytnuty a zodpovězení dotazů položených v usnesení. Dne 31. 3. 2014 Úřad obdržel znalecký posudek, vypracovaný dne 17. 3. 2014 znaleckým ústavem.
5. Dne 9. 4. 2014 obdržel Úřad další sdělení zadavatele ze dne 8. 4. 2014, z něhož vyplynulo, že „*ke dni 31. 3. 2014 dodavatel předal a zadavatel převzal předmět plnění smlouvy o dílo*“. K prokázání této skutečnosti zadavatel Úřadu předložil potřebné doklady, a sice akceptační protokol ze dne 31. 3. 2014, dodací list z téhož dne a protokol o převzetí akceptační procedury ze stejného data.

II. Napadené usnesení

6. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, týkajících se zejména realizace předmětu plnění smlouvy o dílo (licenční smlouva č. SO – 3173), uzavřené dne 22. 11. 2013 mezi zadavatelem a vybraným uchazečem rozhodl dne 23. 4. 2014 usnesením č. j. ÚOHS-S47/2014/VZ-8218/2014/420/KCh (dále jen „**napadené usnesení**“) o zastavení řízení.
7. V odůvodnění napadeného usnesení Úřad uvedl, že podle § 66 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), řízení o žádosti správní orgán zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou. K tomu Úřad uvedl, že smlouva o dílo byla uzavřena dne 22. 11. 2013 a z článku VII smlouvy plyne, že dílo bude realizováno nejpozději dne 31. 3. 2014. Vzhledem k tomu, že navrhovatel se v návrhu ze dne 17. 1. 2014 domáhal podle § 118 odst. 2 písm. a) zákona uložit zadavateli zákaz plnění výše uvedené smlouvy o dílo a s ohledem na skutečnost, že ke dni 31. 3. 2014 vybraný uchazeč již předal předmět plnění veřejné zakázky zadavateli a předložil o tom příslušné doklady, stal se návrh navrhovatele na zrušení zadávacího řízení bezpředmětným. Úřad tedy rozhodl podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu o zastavení správního řízení.

III. Námitky rozkladu

8. Navrhovatel podal dne 6. 5. 2014 proti napadenému usnesení rozklad, v němž v čl. I rozkladu uvedl, že ve věci předmětné veřejné zakázky svůj první návrh podal k Úřadu již dne 20. 9. 2013 a navrhoval zrušení zadávacího řízení a nařízení předběžného opatření, kterým by Úřad zakázal zadavateli uzavřít smlouvu s vybraným uchazečem. Tento návrh však Úřad rozhodnutím ze dne 22. 10. 2013 zamítl a zadavatel tak dne 22. 11. 2013 uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu o dílo. Úřad poté dne 3. 1. 2014 rozhodnutím č. j. ÚOHS-S574/2013/VZ-23490/2013/511/KCh správní řízení zastavil pro bezpředmětnost, neboť došlo k uzavření smlouvy, aniž by se zabýval meritem věci.
9. Další návrh navrhovatele ze dne 17. 1. 2014, byl dle vyjádření navrhovatele opět „ukončen“ zastavením řízení pro bezpředmětnost dne 24. 4. 2013 a Úřad se opět vyhnul rozhodnutí ve věci. Navrhovatel dále namítl, že po podání návrhu ze dne 17. 1. 2013 nekonal zadavatel ihned a příslušného znalce stanovil až v měsíci březnu 2014 a poskytl mu lhůtu do konce března 2014 pro zpracování znaleckého posudku, přičemž bylo zřejmé, že smlouva o dílo bude v okamžiku předání znaleckého posudku již splněna.

10. V čl. II. rozkladu se pak navrhovatel obšírně zabývá vadami znaleckého posudku a rozebírá jednotlivé jeho části a vyslovuje se k odborným otázkám, přičemž navrhuje vhodný způsob jejich řešení.

Závěr rozkladu

11. S ohledem na závěry učiněné v rozkladu navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené usnesení zrušil a věc vrátil k novému projednání, aby mohlo být vydáno nové rozhodnutí ve věci.

IV. Řízení o rozkladu

12. Dne 19. 5. 2014 se k podanému rozkladu vyjádřil vybraný uchazeč, který se rovněž po odborné stránce zabývá úrovní znaleckého posudku a vyjadřuje se tedy pouze k čl. II podaného rozkladu.
13. K podanému rozkladu podal vyjádření dne 19. 5. 2014 také zadavatel, který odkázal na svá předchozí vyjádření, přičemž nesouhlasí s názorem navrhovatele, že Úřadem vyžádaný znalecký posudek je nekvalitní a navrhl tedy, aby rozklad byl zamítnut a napadené usnesení bylo potvrzeno.
14. Správní orgán prvního stupně neshledal důvod pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

15. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal v celém rozsahu soulad napadeného usnesení a řízení, které vydání tohoto usnesení předcházelo s právními předpisy, jakož i správnost napadeného usnesení, tu však toliko v rozsahu relevantních námitek uvedených v rozkladu přičemž jsem dospěl, s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise, k následujícímu závěru.
16. Úřad tím, že ve výroku napadeného usnesení rozhodl o tom, že správní řízení se zastavuje podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť žádost navrhovatele ze dne 17. 1. 2014 se stala zjevně bezpředmětnou, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného usnesení jsem se v plné míře ztotožnil.

V. K námitkám rozkladu

17. Předně, než se v odůvodnění tohoto rozhodnutí vyjádřím k rozkladovým námitkám navrhovatele, považuji za nutné uvést, že v rámci přezkoumávání zákonnosti napadeného usnesení jsem se plně ztotožnil s výrokiem napadeného usnesení, jakož i s jeho odůvodněním, které je plně srozumitelné a je z něj seznatelné, jakými skutečnostmi a úvahami se správní orgán při jeho vydávání řídil.
18. K rozkladové námitce navrhovatele, že ve věci předmětné veřejné zakázky podal dva návrhy,

příčemž v prvním návrhu ze dne 20. 9. 2013 navrhoval zrušení zadávacího řízení a rovněž vydání předběžného opatření, kterým by Úřad uložil zadavateli zákaz uzavřít smlouvu s vybraným uchazečem, uvádím následující. V případě prvního návrhu ze dne 20. 9. 2013 jde o odlišnou věc vedenou v jiném správním řízení pod sp. zn. ÚOHS-S574/2013/VZ. O této námitce, směřující ke zrušení zadávacího řízení a k vydání předběžného opatření bylo rozhodnuto v jiném rozhodnutí, které sám navrhovatel citoval v rozkladu. O námitce tedy nemůže být jednáno opětovně v předmětném správním řízení. Ve vztahu k dalšímu návrhu navrhovatele, podanému dne 17. 1. 2014, kdy navrhovatel požadoval zákaz plnění ze smlouvy, a o němž bylo rozhodnuto napadeným usnesením, se tedy uvedená námitka jeví jako bezpředmětná.

19. Jak bylo uvedeno výše, v návrhu podaném dne 17. 1. 2014 se navrhovatel domáhal, aby Úřad zadavateli uložil podle § 118 odst. 2 písm. a) zákona zákaz plnění smlouvy o dílo, která již byla uzavřena dne 22. 11. 2013. S ohledem na skutečnost, že ke dni 31. 3. 2014 již byla smlouva realizována, neboť vybraný uchazeč předmět plnění veřejné zakázky předal zadavateli ve stanoveném termínu, a došlo tedy k realizaci předmětu plnění, nastala skutečnost předvídaná v § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť žádost o uložení zákazu plnění smlouvy se stala za této situace bezpředmětnou, jak správně rozhodl Úřad v napadeném usnesení.
20. K tomu zdůrazňuji, že orgán dohledu postupoval správně, když po zjištění, že ke dni 31. 3. 2014 již došlo k realizaci předmětu plnění veřejné zakázky a předání dokumentů specifikovaných v napadeném usnesení Úřadu (akceptačního protokolu, protokolu o převzetí akceptační procedury a dodacího listu) správní řízení zastavil. Požadavku navrhovatele, aby Úřad uložil zadavateli zákaz plnění smlouvy uzavřené ve věci veřejné zakázky, již z logiky věci nelze vyhovět za stavu, kdy k reálnému plnění předmětu smlouvy došlo, což bylo prokázáno předložením dokumentů citovaných v napadeném usnesení. Pokud tedy došlo k úplnému splnění závazků vyplývajících z uzavřené smlouvy, žádost navrhovatele, aby bylo takovéto plnění zakázáno, se jeví jako bezpředmětná, když o ní nelze účinně rozhodnout. Zde je pak na místě odkázat na ustanovení § 66 odst. 1 správního řádu, kde jsou taxativně uvedeny zákonné důvody pro zastavení správního řízení, přičemž písm. g) tohoto ustanovení hovoří o bezpředmětnosti podané žádosti, resp. návrhu. Shodně také ve věci zastavení správního řízení judikoval např. Krajský soud v Brně v rozsudku sp. zn. 62 Af 50/2011 ze dne 15. 2. 2012, kdy pokud nastanou důvody předvídané v ustanovení § 66 správního řádu nebo důvody pro zastavení řízení podle zákona, pak je třeba správní řízení zastavit.
21. Po projednání případu za stávajícího skutkového stavu tedy konstatuji, že došlo-li ze strany zadavatele k uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky s vybraným uchazečem a uzavřená smlouva byla již k dohodnutému datu plněna, správní řízení o žádosti se podle ustanovení § 114 odst. 1 zákona zastaví, poněvadž podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu se žádost stala zjevně bezpředmětnou. Ve správním řízení již nelze uložit zákaz plnění smlouvy uzavřené na veřejnou zakázku podle § 118 odst. 2 zákona, jehož se navrhovatel ve smyslu § 114 odst. 3 zákona, resp. § 45 odst. 1 správního řádu domáhal.
22. Závěrem k tomuto tedy shrnuji, že předmět správního řízení odpadl a návrh navrhovatele se stal bezpředmětným, neboť již není více o čem jednat. Na základě shora uvedených skutečností jsem dospěl k závěru, že napadené usnesení bylo vydáno v souladu se zákonem.

23. Co se týče samotných rozkladových námitek, je zjevné, že zde došlo ze strany navrhovatele k nesprávnému pochopení institutu odvolání (rozkladu), když navrhovatel de facto neuvádí, v čem spatřuje rozpor napadeného usnesení s právními předpisy, jeho nesprávnost či nesprávnost správního řízení, které vydání napadeného usnesení předcházelo. Navrhovatel v rozkladu pouze opakuje svou předchozí argumentaci, která se týká skutkových a právních okolností vztahujících se k meritu věci, nikoliv však k výroku napadeného usnesení, kterým Úřad zastavil správní řízení pro zjevnou bezpředmětnost návrhu. Z obsahu rozkladu je zřejmé, že podstatná část námitek rozkladu nesměřuje proti napadenému usnesení, nýbrž ke kvalitě znaleckého posudku, jeho odborné úrovni i k osobě znalce. Takto formulovaný rozklad není v souladu s ust. § 82 odst. 2 správního řádu. Námitky, které nesplňují požadavky dle § 82 odst. 2 správního řádu, nemohou být vypořádány. Vzhledem k této skutečnosti, když není z takto podaných námitek rozkladu možno seznat, v čem je spatřován rozpor napadeného usnesení s právními předpisy nebo jeho nesprávnost, takovéto námitky rozkladu tedy v rámci odůvodnění tohoto rozhodnutí nemohou být vypořádány.
24. Z uvedených důvodů jsem přistoupil pouze k posouzení zákonnosti napadeného usnesení, přičemž k rozkladovým námitkám navrhovatele konstatuji, že není věcí předsedy Úřadu se jimi zabývat, když předseda Úřadu nemůže rozhodovat o případném porušení postupu zadavatele tak, jako správní orgán prvostupňový, tzn. skutkově zjišťovat a následně posuzovat vytýkaný postup zadavatele. Předseda Úřadu naopak přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a je tak oprávněn z úřední povinnosti v tomto případě zabývat se pouze zákonností napadeného rozhodnutí. Posuzováním samotných rozkladových námitek, které nedopadají na předmět napadeného usnesení, by byl překročen smysl a účel řízení o rozkladu, které již ze své povahy slouží k přezkoumání závěrů učiněných v rozhodnutí, které má být přezkoumáno. V rámci odvolacího řízení tedy nelze posuzovat skutečnosti a dovozovat závěry ke skutečnostem, které nejsou předmětem tohoto řízení.
25. V závěru rozkladu navrhovatel navrhl zahájení správního řízení z moci úřední. Obecně lze k tomuto uvést, že řízení zahájené z moci úřední může být zahájeno v důsledku kontrolní činnosti Úřadu vyplývající z ustanovení § 112 a následujících ustanovení zákona, na základě podnětu jakékoliv fyzické či právnické osoby, popřípadě jako důsledek podaného návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, který však nesplňuje zákonem stanovené náležitosti, či mu z nějakého důvodu nemohlo být vyhověno. Společným jmenovatelem pro zahájení správního řízení z moci úřední je však ve všech těchto případech vždy důvodné podezření, že ze strany zadavatele došlo k porušení zákona. Pokud tedy Úřad zastavil v posuzovaném případě správní řízení vedené o návrhu navrhovatele, neznamená tato skutečnost nutně nemožnost dalšího prošetření předmětného zadávacího řízení či úkonů zadavatele. Pokud by totiž Úřad získal pochybnosti o souladu postupu zadavatele při zadávání předmětné veřejné zakázky se zákonem, byl by oprávněn, respektive povinen zahájit správní řízení z moci úřední. V případě, že by pak v rámci tohoto řízení bylo prokázáno, že se zadavatel dopustil porušení některého ze zákonných ustanovení, byl by postižen v souladu s § 120 odst. 2) a odst. 3) zákona.
26. V souvislosti s výše uvedeným pak poukazuji na názor vyslovený Ústavním soudem v usnesení ze dne 8. 10. 2002 (II. ÚS 586/02), kde uvedl, že: „*lze souhlasit s názorem,*

že nemůže záležet na libovůli správního orgánu, zda řízení, které lze zahájit z vlastního podnětu, zahájí či nikoliv, neboť jeho činnost je ovládána mimo jiné principem officiality, podle kterého správní orgán má právo a povinnost zahájit řízení, jakmile nastane skutečnost předvídaná zákonem, bez ohledu na to, jak ji zjistí.“ Z uvedeného lze tedy dovodit, že pokud se Úřad dozví o možném porušení zákona a to bez ohledu na zdroj těchto informací, je nejen jeho právem, ale i povinností se takovouto skutečností zabývat a v případě, že nabyde důvodného podezření, že k porušení zákona skutečně došlo, zahájit správní řízení. Úřad je však s ohledem na rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 2. 2002 č. j. 2 A 9/2001 - 62 povinen vyhovět uvedenému rozsudku a nemůže zahájit řízení z vlastního podnětu, nebylo-li skončeno jiné, dříve zahájené správní řízení, které se týká téže věci a identických účastníků řízení.

VI. Závěr

27. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro změnu nebo zrušení napadeného usnesení.
28. Vzhledem k tomu, že nenastaly podmínky pro změnu nebo zrušení napadeného usnesení, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Vojenská nemocnice Olomouc, příspěvková organizace, Sušilovo nám. 1/5, 771 11 Olomouc
2. Mgr. Jakub Kotrba, advokát AK Jansta, Kostka spol. s r. o., Těšnov 1/1059, 110 00 Praha 1
3. STAPRO s. r. o., Pernštýnské nám. 51, 530 02 Pardubice

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy